

ไม้ทุ่มหรือไม้พادพัน สูงได้ถึง 11 เมตร เรือนยอดเปิด แตกแขนงประปราย เปลือก สีน้ำตาลเข้ม เรียบ หรือแตกเป็นร่องละเอียด เปลือกในสีส้ม คล้ายแป้ง ใน กว้าง 1.5-10 ซม. ยาว 5-35 ซม. เดียว ออกสับ แต่ 'ระนาบเดียวบนข้างสัน ยาวได้ถึง 100 ซม.(เห็นเป็นใบประกอบ) รูปรีแกรมขอบขานหรือก่ำรูปไข่กลับ ปลายเรียวแหลมสั้น โคนทุ่มหรือแหลม ปากเบี้ยวเล็กน้อย ขอบเรียบ ยอดอ่อนมีขนกามะห์สีสนิมหรือออกเหลือง ในแก่นเนื้อคล้ายหนังบาง เกลี้ยงด้านบน มีขนเป็นชุบอย่างน้อยบนเส้นใบด้านล่าง เส้นใบด้านข้าง 6-11 คู่ โคงเห็นชัดทึ้งสองด้าน เส้นใบย่อยเป็นขั้นบันไดจาก ก้านใบยาวได้ถึง 1 ซม. ลำ เรียบหรือโคงด้านบน มีขนเป็นชุบไม่มีตาข้าง (แต่จะมีตาอยู่ที่ซอกใบของกินข้าง) หูใบคล้ายเกล็ด ตานี้งอยู่เหนืออีกด้านหนึ่ง ร่วงเร็ว ดอกสมมาตร แยกเพศ ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่ต่างตัน ออกเป็นช่อเรียวเล็กไม่แตกแขนง ที่ปลายส่วนยอดกลีบเลี้ยงจัก 5 พู กลีบดอก 5 กลีบ แยกกันไม่มีฐานฐานดอก ดอกตัวผู้ขนาดประมาณ 3 มม. มีก้านดอกยาว 2-4 มม. สีเขียวอ่อน ช่อดอกยาว 15-70 ซม. แต่ละดอกออกเป็นกลุ่มแน่นที่ซอกใบประดับเล็ก กลีบดอกใหญ่กว่าพูกลีบเลี้ยง เว้าโคงหรือคล้ายหมวด(กลุ่มตรงกลางของดอกในตัว) เกลี้ยงยกเว้นที่ปลาย เกสรตัวผู้มี 10 อัน แยกกัน เรียงสองแถว(แควนอย่างกว่า) ล้อมรอบรังไข่เป็นหมันมีขน ดอกตัวเมียขนาด 1.5 มม. ก้านดอกยาว 0.5-1.5 มม. สีออกเหลือง ช่อดอกยาว 10-15 ซม. ดอกออกเดียวๆ มีรังไข่ 2 ช่อง ยาวเกือบเท่ากลีบเลี้ยง มีขนสีน้ำตาลอมส้ม ยอดเกสรตัวเมียแผ่กว้าง ปลายแยก ไม่มีก้านเกสรตัวเมีย ผล กว้างประมาณ 1 ซม. ยาวประมาณ 0.7 ซม. สีเขียวอ่อน เมื่ออ่อนมีขนสีสนิม ทรงค่อนข้างรีแบบ(กว้างมากกว่ายาว) เหนียวคล้ายหนัง แต่ไม่แตกเมล็ดแข็ง แบบ พบรากดิบ สูงได้ถึง 700 เมตร หรือใกล้น้ำ

ข้อมูลอ้างอิง: การที่น่านอร์, ใหม่อบ ไมป์กาชาดี ฉบับ 3 (Mo-Z). กรุงเทพฯ : อุตุนิพัทธ์พรัตน์พัฒนาพันธุ์พิชชิช, จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบทุก幅ได้รับอนุญาตและพัฒนาด้วยกรรมอุทุกงานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

